

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальна комісія ДПУ,

від 21.05.2026, протокол № 2

Голова Приймальної комісії

Дмитро СЕРЕБРЯНСЬКИЙ

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ІСПИТУ
при вступі на навчання для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти на основі бакалавра, магістра для іноземців та осіб без громадянства за спеціальністю С4 Психологія

Ірпінь – 2026

Розробник: *L* Петухова Ірина Олексіївна, канд. пед. наук, доцент

Гарант *ТК* .Ткачук Таїсія Анатоліївна, д-р психол. наук, професор

Розглянуто та схвалено
на засіданні кафедри психології, педагогіки та суспільних дисциплін
протокол № 10 від «1» квітня 2026р.

Завідувач кафедри *L* Петухова Ірина Олексіївна

Ткачук Таїсія Анатоліївна

ЗМІСТ

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	3
2. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ІСПИТУ З НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН.....	4
3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВСТУПНОГО ІСПИТУ	10
4. ЗРАЗОК ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВСТУПНОГО ІСПИТУ.....	11

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного іспиту при вступі на навчання для здобуття ступеня магістра на основі здобутого бакалавра, спеціаліста, магістра *за спеціальністю С4 Психологія* для вступників з числа іноземців розроблена відповідно до Програми предметного тесту з психології та соціології єдиного фахового вступного випробування, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 11.02.2022 № 154, Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році (далі – Порядок прийому), затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України №373 від 26 лютого 2026 року та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20 березня 2026 року за №374/45768, Положення про приймальну комісію Державного податкового університету.

Програма вступного іспиту включає питання з наступних дисциплін: «Психологія»; «Соціологія».

Метою вступного іспиту є комплексна перевірка знань вступників, отриманих у результаті вивчення основних навчальних дисциплін фундаментальної та професійної підготовки, які передбачені освітньо-професійною програмою та навчальними планами підготовки рівня бакалавр, магістр і є передумовою для подальшого засвоєння освітніх компонентів зі спеціальності С4 Психологія.

Головним завданням проведення вступного іспиту є виявлення у вступників рівня засвоєння теоретичного матеріалу, що забезпечує потрібні фундаментальні знання для навчального процесу підготовки фахівців освітнього рівня магістр за спеціальністю С4 Психологія (освітньо-професійна програма «Психологія»).

Програма вступного іспиту складається з пояснювальної записки, змісту завдань з навчальних дисциплін, критеріїв оцінювання результатів вступного іспиту, списку рекомендованих джерел.

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ІСПИТУ З НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Тема 1. Психологія та соціологія у структурі сучасних наук

Об'єкт, предмет психології. Психіка як об'єкт психології. Психічні явища як предмет психології. Об'єкт, предмет соціології. Суспільство як об'єкт соціології. Соціальна взаємодія як предмет соціології. Функції соціології: теоретико-пізнавальні, практично-політичні, громадянські. Трансформація уявлень про предмет психології. Історичне формування предмету психології: від вчення про душу до науки про психіку. Трансформація уявлень про предмет соціології: від вивчення суспільства в людині до дослідження людини в суспільстві. Структура та основні галузі психології. Фундаментальна та прикладна психологія. Рівні соціологічного знання: загально-соціологічні теорії (макросоціологія та мікросоціологія), спеціальні та галузеві соціологічні теорії (теорії середнього рівня), знання, здобуте за допомогою емпіричних досліджень.

Тема 2. Основні категорії психології та соціології

Поняття «психіка» та її сутність. Функції психіки: відображальна, регулятивна. Співвідношення понять «соціальне» і «суспільне». Співвідношення понять «людина», «індивід», «особистість» та «індивідуальність». Біологічні передумови, соціальні умови та чинники психічного розвитку особистості. Мотиви та мотивація особистості. Потреби, інтереси, переконання, ідеали. Спрямованість особистості. Цінності та ціннісні орієнтації особистості. Життєві стратегії. Самоактуалізація та саморегуляція особистості.

Тема 3. Соціологічна та психологічна думка XIX ст.

Позитивізм Огюста Конта. Концепція співвідношення суспільства та індивіда. Проблема здорового глузду. Систематизація людської моралі. Психологія натовпу Гюстава Лебона. Класифікація натовпів, характеристики натовпу. Теорія наслідування Габріеля Тарда. Психологічний механізм наслідування як ключ до пояснення соціальної поведінки. Органіцизм та еволюціонізм у теорії Герберта Спенсера.

Тема 4. Соціологічна та психологічна думка кінця XIX – початку XX ст.

Інтеракціонізм. Теорія «дзеркального Я» Чарльза Хортон Кулі. Теорема Томаса. Символічний інтеракціонізм Джорджа Герберта Міда. Аналіз динаміки «Я»: «І» / та «те». Психоаналітична теорія Зигмунда Фройда. Вчення про сексуальність: лібідо, сублімація, витіснення. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я (Super Ego). Соціологічні аспекти психоаналізу. Індивідуальна психологія Альфреда Адлера. Комплекс меншовартості. Аналітична психологія Карла Густава Юнга. Структура особистості. Архетипи колективного несвідомого. Розуміюча соціологія Макса Вебера. Теорія соціальної дії. Типи соціальної дії. Типи легітимного панування. Еміль Дюркгайм про суспільні норми і цінності як примусові сили індивідуальної поведінки. Поняття аномії. Проблема розрізнення нормальних і патологічних явищ. Типи самогубств. Теорія соціальної поведінки Вільфредо Парето. Почуття як глибинна основа людських дій. Теорія еліт. Циркуляція еліт як елемент підтримки соціальної рівноваги.

Тема 5. Психологічна та соціологічна думка другої половини XX – початку

XXI ст.

Дж. Морено: соціометрична революція, психодрама. Неофройдизм (Е. Фромм, Е. Еріксон). Класичний біхевіоризм (Дж. Уотсон, І. Павлов, Б. Скіннер) та необіхевіоризм (А. Бандура). Гуманістична психологія (А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл, І. Ялом). Генетична психологія Ж. Піаже. Специфіка структурно-функціональної теорії Толкотта Парсонса. Концепція соціальної дії. Соціалізація і соціальний контроль як механізми інтеграції індивіда до соціальної системи. Функціональний аналіз Роберта Мертона. Р. Мертон про соціологічні теорії середнього рівня. Феноменологічна соціологія Альфреда Шюца: поняття життєвого світу та повсякденності.

Тема 6. Планування та забезпечення якості дослідження

Наукові дослідження: різновиди, проблема, мета, завдання, об'єкт, предмет. Програма дослідження: структура документа, основні пункти, етапи дослідження. Тлумачення, концептуалізація, операціоналізація основних понять дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні, емпіричні, статистичні. Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування. Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність. Типи валідності (змістовна, критеріальна, конструктивна), валідизація. Забезпечення надійності.

Тема 7. Методи збору інформації

Спостереження: види, переваги і недоліки, роль спостерігача. Експеримент: види (констатувальний, формувальний, природний, лабораторний), планування, внутрішня і зовнішня валідність. Методи опитування: анкетування, інтерв'ювання. Анкетування (поштові, пресові, онлайн, експертні, індивідуальні, групові). Анкета: види питань, методичні вимоги до композиції анкети та різних питань. Формулювання питань і відповідей в анкеті). Інтерв'ювання (фокус-групові, глибинні, неформалізовані. Експертні опитування (метод експертної оцінки): пошук, відбір та підготовка експертів. Види і процедури експертного опитування. Аналіз документів. Контент-аналіз.

Тема 8. Методи аналізу емпіричних даних

Вимірювання (за С. Стівенсом): визначення, види, рівні, шкали (номінальні, порядкові, метричні). Описова статистика. Міри центральної тенденції та міри варіації для шкал різних типів. Точкове та інтервальне оцінювання. Довірчий інтервал. Аналіз статистичного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнти кореляції. Методи перевірки статистичних гіпотез. Лінійна регресія (парна та багатовимірна).

Тема 9. Особистість як об'єкт та суб'єкт соціальних відносин

Соціалізація особистості: сутність, етапи (первинна, вторинна), механізми (адаптація, інтеграція). Суб'єкти (сім'я, формальні та неформальні групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ: та нові медіа: Інтернет, соціальні мережі) соціалізації. Поняття ресоціалізації. Девіантна поведінка особистості. Поняття та види (позитивна і негативна) девіацій. Суїцидальна та залежна

поведінка. Булінг. Мобінг. Ейджизм. Рівні девіантної поведінки: поведінка, що не є схвалюваною іншими, що осуджується іншими, морально негативні прояви і вчинки, делінквентна поведінка, злочинна поведінка, деструктивна поведінка. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки: просвіта, соціальна реклама, корекційні програми, створення ситуації успіху. Соціальні статуси: поняття та види (офіційний і неофіційний, приписаний і здобутий). Соціальні ролі: поняття та види (активні й пасивні, явні й латентні). Структура ролі за В. Ядовим (когнітивна, афективна, конативна складові). Маргінальність соціальних ролей. Стать і гендер. Маскулінність. Фемінінність. Андрогінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності. Гендерні стереотипи: поняття та види (традиційні та егалітарні). Гендерна рівність і дискримінація. Сексизм. Фемінізм.

Тема 10. Особистість у життєвому та професійному просторі

Гра, навчання, праця як види діяльності. Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації (професійне самовизначення, професійне навчання, професійна адаптація, професійне становлення, професійна реалізація, завершення професійної діяльності). Мотивація та стимулювання професійної діяльності (за ієрархією потреб А. Маслоу). Професійне вигорання. Поняття професійних криз. Спілкування як соціально-психологічний феномен. Спілкування як обмін інформацією (комунікативна сторона спілкування). Комунікатор, реципієнт, канал передавання інформації. Комунікативні бар'єри. Спілкування як сприймання, розуміння та оцінка партнерів спілкування (перцептивна сторона спілкування). Механізми міжособистісного сприймання: ідентифікація, соціальна рефлексія, стереотипізація. Каузальна атрибуція. Атитюд як соціальна установка. Спілкування як взаємодія (інтерактивна сторона спілкування). Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів (внутрішньо особистісний, міжособистісний, внутрішньо груповий, міжгруповий). Рольові конфлікти (гендерно-рольовий конфлікт, конфлікт між сімейними і професійними ролями). Стили поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування). Запобігання (психологічна просвіта, недопущення дискримінації, матеріальне та моральне заохочення, дотримання корпоративної культури) та розв'язання (досягнення компромісу чи співпраці) конфліктів у різних сферах життєдіяльності. Медіація як форма врегулювання конфлікту. Соціальна організація як формальна група: характеристики, структура, функції організації. Управління. Управлінська діяльність. Лідерство та керівництво. Типологія лідерства. Стили керівництва (авторитарний, демократичний, ліберальний). Корпоративна (організаційна) культура. Характеристика і актуальні проблеми сучасної сім'ї (нестабільність шлюбу, знижування народжуваності, матеріальне неблагополуччя). Функції сім'ї (репродуктивна, економічна, виховна, господарсько-побутова, комунікативна, дозвіллева, сексуальна, рекреативна, психологічного захисту). Види сім'ї: нуклеарна та розширена сім'я; патріархальна, матріархальна, егалітарна сім'я; моногамна та полігамна сім'ї. Шлюб і шлюбні стосунки. Сімейні кризи.

Тема 11. Група як структурний елемент суспільства

Поняття та головні ознаки соціальної групи. Класифікація соціальних груп

(великі соціальні групи, середні соціальні групи, малі соціальні групи). Поняття великої соціальної групи. Класифікація великих соціальних груп (соціально-класові, соціально-демографічні, соціально-етнічні, соціально-професійні та соціально-територіальні). Натовп як велика стихійна група. Основні характеристики та типологія натовпу, соціально-психологічні особливості окремих його різновидів. Етнічні групи. Форми існування етносів та основні етнічні процеси. Поняття етнічної ідентичності та свідомості. Поняття малої групи. Класифікація малих соціальних груп (первинні /вторинні; формальні / неформальні; референтні / групи членства; квазігрупи). Структура малої групи. Динамічні процеси в малій групі. Утворення малої групи. Соціально-психологічний клімат групи. Конформізм, конформна поведінка і конформність. Згуртованість.

Тема 12. Соціальні та психологічні характеристики й форми організації суспільних процесів і явищ

Суспільна свідомість. Масова свідомість. Групова свідомість. Індивідуальна свідомість. Механізми соціально-психологічного впливу (наслідування, навіювання, переконання, зараження, чутки, мода). Поняття соціального інституту. Основні функції та характерні ознаки. Види соціальних інститутів: економічні, політичні, релігійні, культури та соціалізації тощо. Соціальна стратифікація та соціальні нерівності. Основні критерії соціальної стратифікації. Види нерівності (економічна, політична, правова, культурна, цифрова, мобільна та ін.). Соціальна мобільність: поняття, типи (вертикальна / горизонтальна), механізми, соціальні та психологічні чинники. Міграція як вид просторової мобільності: сутність, соціальні та психологічні характеристики.

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Загальна психологія: навчальний посібник / За заг. ред. Р.А. Калениченка, О.Г. Льовкіної, І.О. Петухової. Ірпінь: Університет державної фіскальної служби України, 2019. 446 с.
2. Соціологія : підручник / За заг. ред. докт. соціол. наук, проф. В. М. Пічі ; В. М. Піча, В. Є. Савка, Л. Д. Климанська та ін. – 5-е видання, виправлене. Львів : «Новий Світ-2000», 2026. 277 с.
3. Психологія особистості: навчальний посібник / укладачі Петухова І.О., Калениченко Р.А., Льовкіна О.Г. та ін.; за заг.ред. Є.М. Суліми. Ірпінь : Університет державної фіскальної служби України, 2021. 338 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВСТУПНОГО ІСПИТУ

(для вступників на ОС Магістр)

Вступний іспит проводиться у строки та згідно з Правилами прийому на навчання до Державного податкового університету в 2026 році.

Форма проведення – тестова.

Кількість тестових завдань в екзаменаційному білеті – 50.

Кожне завдання передбачає чотири варіанти відповіді один із яких правильний.

Тривалість тестування – 2 астрономічні години (для фахового вступного випробування, вступного іспиту).

Складеним вважається вступний іспит за результатами якого вступник набрав не менше 50% від загальної кількості балів.

Максимальна кількість балів, яку може набрати вступник за результатами вступного іспиту становить 200 балів, правильна відповідь на один тест – 4 бали.

Шкала переведення кількості правильних відповідей у кількість балів, отриманих за результатами вступного іспиту за 200 бальною та 2-бальною шкалою

Кількість вірно виконаних тестових завдань	Кількість балів, отриманих за результатами вступного іспиту	Еквівалент оцінки за 2-х бальною шкалою
45-50	180-200	зараховано
35-44	140-176	
25-34	100-136	
Менше 25	Менше 100	Не зараховано

Перевірка робіт екзаменаторами здійснюється **чорнилом червоного кольору з обов'язковим зазначенням: правильної відповіді «+», не правильної «-».**

ЗРАЗОК ЗАВДАННЯ ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Міністерство фінансів України
Державний податковий університет

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ
для проведення вступного іспиту
при вступі на навчання для здобуття ступеня магістра
на основі ступеня бакалавра, магістра (ОКР спеціаліста)
за спеціальністю С4 Психологія

На виконання завдань тесту Вам дається *2 години*.

На кожне завдання пропонується 4 варіанти відповіді.

Тільки один варіант відповіді є правильним.

Ніяких виправлень у даних відповідях не допускається.

Вступне тестове завдання з 1 до 50 оцінюється 4-ма балами.

Варіант № 1

1. У якій з наведених груп вказані лише психічні явища:

- а) наполегливість, гордість, запам'ятовування, уважність, інтерес, розуміння, здібності, вміння;
- б) наполегливість, гордість, мелодія, інтерес, розуміння, здібності, спокій, прагнення, байдужість;
- в) біль, уміння, акорд, розуміння, рух, шепотіння, впертість, уявлення, думка, наполегливість;
- г) напруга, апетит, музика, думка, крик, цікавість.

2. Яке з наведених визначень психології як науки є невірним:

- а) це наука про виникнення і функціонування в діяльності індивідів психічного відображення реальності;
- б) це наука про закономірності, механізми і факти психічного життя людини і тварин;
- в) це наука, предметом якої виступають психічні явища, а об'єктом – психіка;
- г) це наука про закономірності розвитку психіки як особливої форми життєдіяльності.

3. Термін «соціологія» запропонував 1839 року французький учений:

- а) Макс Вебер;
- б) Іммануїл Моріс Валлерстайн;
- в) Огюст Конт;
- г) Герберт Спенсер.

4. Якого мислителя початку і середини XIX ст., сьогодні не розглядають серед засновників або фундаторів соціології?

- а) Анрі Сен-Сімон;
- б) Герберт Спенсер;
- в) Карл Маркс;
- г) Вільфредо Парето.

5.Зв'язок соціології з життям суспільства реалізується через:

- а) проведення соціологічних опитувань;
- б) проведення фокус-груп;
- в) основні й допоміжні функції соціології;
- г) соціальні інститути.

6.Теоретико-пізнавальна функція соціології спрямована на:

- а) вироблення науково обґрунтованих прогнозів щодо еволюції суспільства;
- б) вироблення нового соціологічного знання;
- в) систематизацію, опис та нагромадження одержаного дослідного матеріалу у вигляді аналітичних нотаток, різноманітних звукових звітів, статей, книг, комп'ютерних матеріалів;
- г) проведення соціологічних опитувань.

7.З якої науки розвинулася психологія?

- а) медицини;
- б) біології;
- в) соціології;
- г) філософії

8.Що висунули біхевіористи як предмет психології на початку ХХ ст.?

- а) поведінку;
- б) психіку;
- в) свідомість;
- г) душу

9.В науковий обіг поняття «соціологія» в першій третині ХІХ ст. ввів французький вчений О. Конт (1798-1857), родоначальник:

- а) фокус-груп та соціологічних опитувань;
- б) символічного інтеракціонізму (зводить соціально-психологічні процеси і явища до впливу людей одне на одного);
- в) позитивізму (напряв в соціології, який характеризується вимогою того, щоб наука мала справу лише з об'єктами, які піддаються спостереженню);
- г) структурного функціоналізму (розглядає суспільство як цілісний організм, що складається з частин, елементів, які виконують певні функції).

10.Сучасна соціологія поділяється на низку пануючих парадигм і відповідних шкіл та напрямів. Що не є ні першим, ані другим?

- а) структурний функціоналізм;
- б) соціологія конфлікту;
- в) символічний інтеракціонізм;

г) мікросоціологія.

11. Засновниками теорії еліт були:

- а) італійці: соціолог Вільфредо Парето та юрист і соціолог Гаetano Моска;
- б) німці: філософи Карл Генрих Маркс і Фрідріх Енгельс;
- в) німці: філософи Людвіг Андреас Феєрбах та Георг Вільгельм Фрідріх Гегель;
- г) француз соціолог Огюст Конт та англійський філософ і соціолог Герберт Спенсер.

12. Не відносять до галузі психології за конкретною діяльністю

- а) психологію управління
- б) екстремальну психологію
- в) екологічну психологію
- г) військову психологію

13. Сьогодні більшість учених дотримується думки про трирівневу структуру соціології:

- а) проведення соціологічних опитувань; проведення фокус-груп; соціометричні дослідження;
- б) теоретична соціологія; прикладна соціологія; практична соціологія;
- в) теоретична соціологія; спеціальні соціологічні теорії або теорії середнього рівня; емпіричні дослідження;
- г) соціологічні інститути; кафедри у вишах; окремі соціологи.

14. Напрями в соціології об'єднують соціологів, які займаються розробкою ідентичної проблематики або мають спільну світоглядну спрямованість:

- а) так;
- б) ні;
- в) не напрями, а школи;
- г) теоретично – так; практично ні.

15. Вища інтегруюча форма психіки, яка утворилася в процесі суспільно-історичного розвитку під впливом трудової діяльності та постійного спілкування за допомогою мови – це:

- а) психіка;
- б) свідомість;
- в) самосвідомість;
- г) рефлекс.

16. У якому з наведених нижче варіантів відповіді дається визначення свідомості:

- а) активна діяльність центральної нервової системи;
- б) специфічно людська форма відображення і духовного освоєння дійсності, вища інтегруюча форма психіки людини;
- в) природжена здатність організму реагувати на стимул зовнішнього і внутрішнього середовища;
- г) автоматизоване виконання і регуляція доцільних дій

17. Суспільство – це:

- а) організація правління, яка характеризується суверенною владою, політичним та публічним характером, реалізацією своїх повноважень на певній території через систему спеціально створених органів та організацій;
- б) формальний інститут, який є формою організації політичної спільноти під управлінням уряду;
- в) це реальність відносин, які створені людьми в суспільстві;
- г) геополітична сутність, яка характеризується суверенітетом, незалежністю і самостійністю в зовнішніх і внутрішніх справах.

18. Суспільне

- а) виникає тільки завдяки соціалізації людини;
- б) виникає у результаті спільного використання ресурсу чи простору або навмисного передавання інформації, особистого досвіду чи вже сприйнятих культурних результатів;
- в) те штучне, чим людина намагається виділитись у середовищі собі подібних;
- г) виникає природно, об'єктивно, незалежно від волі і свідомості окремого індивіда.

19. Найважливіша характеристика особистості, яка виявляється у цілеспрямованій діяльності, що реалізує потреби суб'єкта під час взаємодії з оточуючим середовищем:

- а) активність;
- б) цілісність;
- в) стійкість;
- г) мотив.

20. Найвищий рівень розвитку суб'єкта суспільно-історичної діяльності, що досяг його завдяки праці, мові, свідомості відбито у понятті

- а) людина
- б) індивід
- в) індивідуальність
- г) особистість

21. Не відносять до біологічних передумов розвитку особистості:

- а) спадкові якості, вік, стать
- б) генетичні підструктури
- в) темперамент, задатки й патологічні утворення
- г) середовище

22. Не відносять до соціальних умов розвитку особистості:

- а) патологічні утворення
- б) спілкування
- в) самовиховання
- г) діяльність

23. Визначте, для якої вікової категорії відноситься запропонований ідеал: «конкретна людина, яка викликає бажання наслідувати її зачіску»

- а) молодший шкільний вік
- б) підлітковий вік
- в) юнацький вік
- г) середній вік

24. Визначте, до якої класифікації відносять перелік таких інтересів: літературні, мистецькі

- а) за предметним змістом
- б) за метою
- в) за широтою
- г) за стійкістю

25. Цінності, що визначають спосіб поведінки людини незалежно від мети – це

- а) інструментальні цінності
- б) термінальні цінності
- в) ціннісні орієнтації
- г) життєва перспектива

26. Емоційно привабливі переконання, які відображають її оптимальний, прийнятний стан існування особистості і визначають вибір прийнятних для неї способів реалізації мети – це

- а) інструментальні цінності
- б) термінальні цінності
- в) ціннісні орієнтації
- г) життєва перспектива

27. Для особистості, що само актуалізується не властиві такі якості:

- а) стресостійкість
- б) творчість;
- в) конформізм
- г) нонконформізм

28. Самоактуалізація є центральним терміном у

- а) когнітивній психології
- б) гештальт психології
- в) індивідуальній психології
- г) гуманістичній психології

29. Засновником соціології вважається:

- а) Толкотт Парсонс;
- б) Чарльз Хортон Кулі;
- в) Огюст Конт;
- г) Макс Вебер.

30. О. Конт у своїх ученнях не досліджував:

- а) соціальну статистику;
- б) соціальну динаміку;
- в) порядок і прогрес;
- г) соціальну нерівність

31. Г. Лебон вважав що ХХ ст. знаменує собою початок якісно нового етапу розвитку:

- а) на заміну «ери революцій» приходить «ера лідерів»;
- б) на заміну «ери еліти» приходить «ера революцій»;
- в) на заміну «ери еліти» приходить «ера натовпу», «ера маси»;
- г) на заміну «ери урбанізації» приходить «ера натовпу».

32. Настання «ери натовпу» Г. Лебон розглядав як:

- а) початок розквіту цивілізації;
- б) кінець занепаду цивілізації;
- в) кінець розквіту цивілізації;
- г) початок занепаду цивілізації.

33. Одним із основоположників французької соціальної психології, соціологом і криміналістом є:

- а) Нейл Смелзер;
- б) Чарльз Хортон Кулі;
- в) Жан-Габрієль Тард;
- г) Макс Вебер.

34. «Закони наслідування» є основною працею:

- а) Е. Дюркгейма;
- б) Р. Мертона;
- в) Г. Тарда;

35. Засновником засновник органічної школи в соціології є:

- а) Толкотт Парсонс;
- б) Чарльз Хортон Кулі;
- в) Герберт Спенсер;
- г) Макс Вебер.

36. У 1852 році здійснив обґрунтування теорії біологічної еволюції у своїй статті:

- а) Ч. Дарвін;
- б) Т. Парсонс;
- в) Роберт Мертон;
- г) Герберт Спенсер.

37. Інтеракціонізм – це:

- а) організація правління, яка характеризується суверенною владою, політичним та публічним характером;
- б) формальний інститут, який є формою організації політичної спільноти під управлінням уряду;
- в) методологічний підхід, що поєднує кілька різних напрямків у суспільних науках;
- г) геополітична сутність, яка характеризується суверенітетом, незалежністю і самостійністю в зовнішніх і внутрішніх справах.

38. Чарльз Хортон Кулі – це:

- а) професор Мічиганського університету, один з президентів Американського соціологічного товариства;
- б) американський економіст, соціальний психолог, соціолог, один із основоположників теорії малих груп;
- в) автор теорії «дзеркального Я (самості)»;
- г) усі відповіді вірні.

39. Центральне місце у психоаналізі займає:

- а) несвідоме
- б) аналіз розумових процесів
- в) емоції
- г) поведінка

40. Повернення людини на попередню стадію розвитку у психоаналізі визначається як:

- а) регресія
- б) витіснення
- в) сублімація
- г) заміщення

41. Значення сексуальності та несвідомого для формування здорової особистості А. Адлер

- а) усвідомлював
- б) відкидав
- в) визначав їм окреме місце у розвитку особистості
- г) надавав перевагу лише значенню несвідомого для формування повноцінної особистості

42. Який комплекс А. Адлер розглядав у індивідуальній психології

- а) неповноцінності
- б) комплекс едипа
- в) комплекс електри
- г) жодні комплекси на думку а. адлера не впливають на формування особистості

43. К.Юнг не надавав особливого значення таким конструктам, як:

- а) лібідо

- б) колективне несвідоме
- в) архетипи
- г) комплекс

44. Поділ спрямованості особистості на інтро та екстра версію здійснив

- К. Юнг
- З. Фрейд
- А. Адлер
- Ч. Хоторн

45. Яка із названих праць належить Максу Веберу?

- а) «Об'єктивність соціально-наукового і соціально-політичного пізнання»;
- б) «Протестантська етика та дух капіталізму»;
- в) «Психофізика індустріальної праці»;
- г) усі перелічені відповіді .

46. Соціальна дія за М. Вебером

- а) передбачає суб'єктивну мотивацію індивіда (чи групи) та орієнтацію на іншого (інших), що є очікуванням і без чого неможлива;
- б) виникає тільки в результаті спільного використання ресурсу чи простору або навмисного передавання інформації, особистого досвіду чи вже сприйнятих культурних результатів;
- в) це те штучне, чим людина намагається виділитись у середовищі собі подібних;
- г) виникає природно, об'єктивно, незалежно від волі і свідомості окремого індивіда.

47. Е. Дюркгейм виокремив у структурі соціологічного знання:

- а) фізіологічну соціологію і морфологічний соціологізм;
- б) соціальну філософію і політичну економію;
- в) соціальну морфологію і соціальну фізіологію;
- г) соціальну психологію і репрезентативну філософію.

48. Що Е. Дюркгейм відносить до фактів колективної свідомості?

- а) релігійні традиції, народні легенди;
- б) політичні ідеї, правові та моральні норми;
- в) мотивацію економічної діяльності;
- г) все перелічене відносить.

49. В. Парето вважав, що соціологія повинна займатися:

- а) організацією правління у суспільстві;
- б) формальними інститутами, які є формою організації політичної спільноти;
- в) почуттями людей;
- г) суб'єктивним духом.

50. В. Парето вважав, що в суспільстві домінує не раціональна, а ірраціональна мотивація людських учинків

- а) ні;
- б) так;
- в) залежно від ситуації;
- г) залежно у якому суспільстві.

Голова фахової атестаційної комісії

І.О. Петухова

**МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальна комісія ДПУ,

від _____ 2026, протокол № _____

Голова Приймальної комісії

_____ Дмитро СЕРЕБРЯНСЬКИЙ

ПАКЕТ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

**для проведення вступного іспиту
при вступі на навчання для здобуття ступеня магістра
на основі здобутого ступеня бакалавра, магістра
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ С4 ПСИХОЛОГІЯ**

Розглянуто і схвалено на засіданні кафедри
психології, педагогіки та суспільних дисциплін
протокол № 10 від «1» квітня 2026 р.

Завідувач кафедри ____ Петухова Ірина Олексіївна

Ірпінь – 2026